

Laulud

Ew. Wennaste koguduse palwemaja aastapäewal.

I.

Wiißil: P. 31.

Oh kogudus, kes ostetud Ring talle weres pühitstud; Rõik feda surma walu sees Ta hinge heites lunastas.

Oh laulge selle wäele, Mis antud risti sõnale: Ei muudest meie tea ka, Kui Jeesust risti sõnaga.

Rõik kiitus, mis sest ristist siin Ei ole, olgu meil üks piin; Seft mingu ristis surmale Ilm meile, meie ilmale.

Kui ilma lapsed küsivad: „Miks ikka ristist küsivad?“ Siis wastamiseks olgu see: Meil muud ei tule meelegi!

II.

Wiißil: P. 241.

Au sel Jehoowa Bojal Nüüd kõigest südamest! Au sel, kes seatud ajal Meil tuli Jumalast! Ta kaitseb oma riiki, Murrab kõik ahelad Ring annab andeks süüdi, Et wangid pääsewad.

Kui wihma hoog ta tuleb Siin kuiwa põllu peal Arm, rõõm ning lootus õitseb Ka warfi selle peal. Siis rahu pea kaswab Rahutu hinge sees, Ring meile maitsta annab, Mis wägi were sees.

Oh rõõmu! Siion seisab Ta kõwa kalju peal! Ring alandlikult heidab End oma pale peal; Ta patud on küll suured, Mis tema kogunud. On siiski Sellel ferged, Kes werd on walanud.

III.

Wiißil: P. 299.

Res nüüd ühe isa lapsed On, ning ühed liifmed ka, Armastagem wennad, õed, Teine teist truu'lega! Kus me iial waeseid näeme, Waatke, et neid rõõmustame, Olgu siin eht wõõral maal. Armul on kõik ligidal.

Kadedus on põrgust tulnud, Aga arm on taewa and. See ei ole Jeesust leidnud, Kes ei ole armastand. Jeesus on meid armastanud, Oma elu pandiks annud; Pagana kui meie eest Palus tema südamest.

Säda sul' kui sinu südant Wenna waew ei liiguta! Lapse meel on sinust kadund, Kui sa julged wihata. Wahet pidamata wõta Wenna foormat fergitada; Et Su tööst ka tuntakse, Mis su huultest kuuldaske.

IV.

Wiißil: P. 241.

Seft tahame nüüd heita Su ette põlwili Ja nuttes kummar-
dada Su jalul filmili! Su arm on wäga kange Ja kangem weel kui surm! Sa lähed ise wangi, Et wangist pääseks põrm! —

Kui lõpnud on siit ilmast Ka wiimne waenlane, Siis õitseb wäga kenast Su wäike farjake! See põlgud hulk siis hiilgab Su were õiguses, Ring püha, püha laulab, On rõõmus Sinu ees.

Jäagem armastuses kofku Rõit ühtlast, ning Jeesus jäägu Ka armus meie keskele. Järjest uues leegis süütku Ta meid ja meie ise näitku, Mis on ta armu tahtmine.— Su wereõiguses Jehoowa järje ees Puhtats saime: Meid ühenda Su Waimuga Ja teadmata meid õnnista.

Igatsemist Sinu järel Ja tafa olla ühel meelel Meil ifka enam anna Sa: Iga õde, iga wenda, Oh wõta, armas Jeesus, kanda Ja waimus enam finnita Me jääme waitfelt siis — Sest see on laste wiis — Rindlast kofku Meid walgusta ning õnnista, Et rõõmsast kofit wõiks lõppeda!

Jeesus Kristus on seesama eile ja täna ja igawesti
Ebr. 13 p. 8 f.

Ew. Wennaste kogudus töötab meie kodumaal juba üle 200 aasta, mitte kui ajalast, waid tuum-kogudus Ew. Lut. kiriku usu-elu edasi jatkamises. Paiguti tunnistab kirik Ew. Wennaste koguduse tegewust kahjulikuks ja arwab teda tegutsewat teise kirikuna Ew. Lut. kiriku sees. Seda tema pole aga olnud, pole praegu ega taha olla tulewikusti, seni kui Ew. Lut. kirik seda lubab. Ei saa salata, et Ew. Wennaste koguduse liikmed on ka paremad Ew. Lut. kiriku liikmed, sest tihti tuntakse neid kiriku nõukogudes usu kui ka elu tõsiduse poolest truuwimate koguduse liikmetena. Seda leiab ka kirik tarwiliku olewat, milleta jūdame usufelis kiriklitsus elus kofku kuiwaks.

Eile, see tähendab 200 aastat, on Jsand ennast tunnistanud Ew. Wennaste koguduse poole, teda mitmesugusest elu ja töö ras-kusest läbi aidates. Ka siis kui waenlased kahelt poolt peale murdsid, küll endise riigivalitsuse poolt, kes kaebajate poolt üles tihutati ja nimekandjate waimulikkude poolt, kes tema häwitamise katsetega enestele paiguti suurt wastutust Jsanda päewaks on tõstnud. Sellest kõneleb ajalugu tõsi-eid mälestusi.

Täna leiab Ew. Wennaste kogudus enesel weel kaks omandust: I Jeesus Kristus on tänaseni muutmataks jäänud ja II wendad ja õed on enam-wähem oma seisukohta katfunud hoida, et nad oleksid kui armu saanud patused, kellel Kristus meel ja waim on, aga mitte kui patu wangid, kellel on küll ristiinimese nimi, kuid waimlise elu poolest on ilma Kristuseta, ilma Püha-waimu osasaamiseta. Arm ei ole usklikul inimesel mitte tema wiisakate pattude fatteks, waid arm on uue inimese waimuliku elu jõud, mille läbi tema suudab arendada kristlikku elu seest- ja wäljastpidi.

Kristus on igawene suur Jumala olewus ja jääb oma koguduse kesttuumaks. Nii ei peaks selles elus. mis siin on ja ka igawesti mitte meie mõtete- ega teaduse-usu alus olema, waid hingelise elu osasaamise ühendus.— Siin, kui peeglis ja mõistatuses, seal aga palgest palgesse. See olgu ja jäägu meie wendade ja õdede elu põhjaks.

J. L.